

תת"ע 2045/05/13 - מדינת ישראל נגד צברי רחמים צברי רחמים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2045-05-13 מדינת ישראל נ' צברי

לפני	כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:	מדינת ישראל
	ע"י מר חיים ביטון, תובע
נגד	
הנאשמים:	צברי רחמים צברי רחמים
	ע"י ב"כ עו"ד פנחס

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

1. לנאשם נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר. ההזמנה לדין נשלחה לכתובת הידועה ככתובת הנאשם. היא חזרה בציון "לא נדרש". הנאשם נשפט בהיעדרו בחודש ספטמבר 2013.
2. כעת מבקש הנאשם לבטל את פסק הדין. לטענתו לא ידע על פסק הדין בעת שניתן וזה נודע לו לאחרונה, באקראי. עוד הוא טוען, כי הותרת פסק הדין בעינו תסב לו עיוות דין שכן אילו היה נשפט כיום היה נגזר עליו קנס בלבד.
3. התביעה טוענת כי הנאשם זומן כדין ונשפט כדין ואין לו אלא להלין על עצמו אם לא התייצב לדין.

דין והכרעה

4. לכאורה אין לו לנאשם להלין אלא על עצמו אם לא דרש את ההזמנה לדין שנשלחה למענו. ואולם, בנסיבות מקרה זה קיים קושי להגיע למסקנה כזו שכן על גבי אישור המסירה לא צוין כי הנאשם הוזמן לקבל את ההזמנה לדין בסניף הדואר לאחר שלא נמצא אדם בבית שניתן להמציא לו את ההזמנה לדין. ללא אינדיקציה באישור המסירה על הזמנת הנאשם לסור לקבל את דבר הדואר בסניף הדואר לא ניתן להסיק כי הימנעות הנאשם מלדרוש את דבר הדואר נעשתה תוך עצימת עיניים או במכוון ועל כן דינה כדין ידיעה אודות ההזמנה לדין.
5. טענת הנאשם כי לא ידע על גזר הדין אלא לאחרונה ובאקראי גובתה בתצהיר כנדרש. מעיון בתיק האלקטרוני

עולה כי בעוד שהודעה אחת על רכיב מסוים של העונש חזרה בציון "לא נדרש" הודעה אחרת שנשלחה לאותה כתובת חזרה בציון "סיבה אחרת". אין הסבר לפשר השוני בין תוצאות ההמצאה לאותו מען.

6. על רקע כל האמור לא מצאתי יסוד לפקפק בטענת הנאשם כי רק לאחרונה נודע לו באקראי על פסק הדין. על כן, ומשלא ניתן לקבוע כי הימנעות הנאשם מלדרוש את ההזמנה לדיון מסניף הדואר עולה כדי התעלמות ביועין מקיום ההזמנה הרי שהמסקנה המתבקשת היא כי קיים פגם באישור המסירה באופן המצדיק לקבל את הבקשה. **הבקשה מתקבלת ופסק הדין מבוטל. אני קובע את התיק להקראה ליום 6.6.17 שעה 09.00.**

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.